

EDINOST
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dajih ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.—, „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.—, „ „ „ 8.—
za vsa leta . . . 12.—, „ „ „ 15.—
Naročnine se plačujejo naprej na vsake
brez priložne avansne se upravnice
ozira.

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč.,
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v petku, za
naslove z debelimi črkami se plačuje
preost, kolikor obsega navadnih vseh
Poslana, osmrtnice in javno zahvale,
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo prednostno
ulica Caserma št. 18. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovane se
sprejemajo. Rekopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglasi spr-
jemajo se prireditelju ulica Molina št.
3, II. nadst. Naročnine in oglasi
je plačevati loco Trst. Odprte reklame
cije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Po škandalih.

II.

Vsaki zbor, tako tudi zakonodavni, kakoršen
je deželni zbor, ima svoja pravila, po katerih se
mora ravnati; v to pa, da se tudi res uporabljajo
ta pravila, je postavljen organ, ki mora pasiti na
red in pravico. V deželnem zboru je tak organ
predsedništvo.

V Avstriji imamo ustavo, po kateri je krena
pridržala sebi pravico imenovanja predsedništva
deželnim zborom. S tem je na neki način ob-
varovana oblast predsedništva proti eventualni
premoči jedne ali druge stranke. Dobivajoči svojo
moč od krone, bi moral predsednik deželnega
zbora vsikdar paziti na to, da bo njegovo po-
stopanje odgovarjalo nameram krone; on se ne bi
smel postavljati na stališče jedne stranke ter vesti
se brezobzirno proti drugi stranki, in sicer po na-
potku ali želji prve stranke.

V deželnem zboru istrakem izgleda stvar
drugače. Zlorabi zaupanje krone poslušajo pred-
sednik le svoj strankarski nagon, s poslanci hrvat-
sko-slovenskimi pa ne postopajo za las bolje od
kričačev na galeriji. Razlika pa je samo v tem,
da je na svetu kričačev v rokavicah in kričačev
brez rokavic.

Prva dolžnost predsednikova bi bila, da čuva
zastopnike pred napadi onih kričačev, katerim bi
bilo pravo mesto poprej v ječi, nego-li na galeriji
deželnega zbora. Druga dolžnost predsedniku bi
bila ta, da se ali odpove predsedništvu, ali pa
odstopi mesto podpredsedniku vsikdar, kadar ne ra-
zume govornikov. Tretja dolžnost predsedniku bi
bila ta, da spoštuje volje Onega, ki ga je imenoval
ter ne meče teli kruto pod nogo pravice hrvat-
skega in slovenskega naroda v Istri. Teda pred-
sedniku niso le te tri dolžnosti: takih dolžnosti
je še mnogo več. No, predsednik deželnega zbora
istrskega ne spoštuje niti jedne, kadar je govor o
hrvatskih in slovenskih poslancih.

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski pisatelj Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

Za kaka dva ali tri streljaje za njimi pomi-
kal se je vonček, v kateri je bil vprežen pes in
ženska ter je obstal pred vratmi Polževe koč.
Tu je veliki pes, težko diha, padel na tla, mož
na vozu se je s težavo dvignil ter sedel, a ženska
si je snela pas z vrata ter je gledala Polževo
kočo obrisavi si potno čelo.

V kmetu se je zbudilo pomilovanje. Šel je z
griča ter se približal popotnikom.

„Kdo ate ljudje in odkod prihajate?“ je vprašal.

„Mi smo kolonisti izza Visle“, je odgovorila
ženska. „Naši ljudje so kupili tu zemljo, torej
greva za njimi.“

„A vidva nista kupila zemlje?“

Ženska je pomignila z rameni.

„Torej je v vas tak običaj, da ženske vozijo
moške?“ je vprašal dalje Polž.

„Kaj hočem, ker nimamo konj, pa pa bi
oče ne dospel semkaj.“

„To je vaš oče?“

Ženska je pokimala z glavo.

„In tako bolan?“

„Da.“

Najsramotnejša stran v zgodovini deželnega
zbora istrskega pa je in ostane: *prevladje ob-
činstva na galeriji*. To je, onega občinstva, ki pri-
haja v zbornico nahujskane in podkupljene, da
ovira naše poslance v govorjenju in ki uživa o
tem vso protekcijo od strani predsedništva. To
občinstvo se prikazuje v cvetu abruskega ban-
ditstva. Taka galerija ne pozna mej pristojnosti
in uljudnosti; ona peva, kriči, tuli, bleje, riga,
žvižga, ropota, psuje in grdi, kadar-koli govori
katerih naših poslancev. Taka galerija je neizbris-
madež za vso deželnozboroko večino — isto večino,
ki bi se hotela kazati nedolžno kakor jagnje. Taka
galerija more biti dostojna take večine, ki se po-
naša beneškim nasiljem. V pravni državi bi morala
taka galerija občutiti posledice kazenskega zakona
radi nasilstev, ki jih vrši zoper zakonodavno
skupščino.

A predsednik, a vladni zastopnik, kaj pravita
ona dva na to? Mirno gledata in se smejata iz-
pod brk, radujoča se menda na neprilikah hrvat-
sko-slovenskih poslancev, potem pa, ob zaključku
seje, javljata na vse štiri strani sveta: v deželnem
zboru istrskem je bil mir, vladal je red!

Mi, ki smo očevdci te sramotne igre, vemo,
kdo je Campitelli in kdo je Fabiani! Mi
vemo, po čegavem napotku delata ali ne delata
jeden in drugi: ali širši svet, najviši krogi na
Dunaju in sama svetla krona ne doznajajo resnice,
ker se ista potajuje že na izvoru.

Samo pod predsedovanjem jednega Campi-
tellija, ob hladni nebriznosti jednega Fabianija in
ob pritisku banditske galerije, so mogoči škandali,
ki se dogajajo v deželnem zboru istrskem. In tu
ne mislimo samo na škandale, ki se izražajo v
najpustoških izgrelih zoper hrvatsko-slovenske
poslance, ampak tudi o onih škandalih moralno
politiške naravi, ki značijo — čim so naperjene
zoper napredek hrvatskega in slovenskega ljud-
stva — udarec v lice oni vladi, ki je omogočila
tako nasilno večino!!

Kmet se je zamislil.

„Torej on potuje za tolpo kakor berač?“ je
vprašal znovič.

„O ne!“ je odvrnila odlečno. „Oče uči e-
troke in jaz, kadar imam čas, pa šivam, ali pa
hodim na delo na polje.“

Polž je je gledal začudeno, naposled je rekel:
„Vidva bržkone nista Nemca“, ker tako
gladko govorita po naše.“

„Midva sva Nemca“, je odvrnila ženska.

„Mi smo Nemci“, se je oglašil prvič človek
na vozu.

Med tem razgovorom sta prišla iz koč Pol-
ževa in Andrejček.

„Močan pas!“ je zaklical Andrejček.

„Poglej no“, mu je rekel Polž, „kake ta
gospa ves pot pelje bolnega očeta na vozičku. Ti,
paglavac, bi tega ne storil?“

„Čemu tudi? Mar nimate konj, oče?“ je od-
vrnil fant.

„Tudi midva sva imela konja, toda sedaj ga
nimava“, je zamrmjal popotnik na vozu.

Bil je to medel, bled človek, z radeastimi
lasmi in brkami.

„Getovo bi se radi počili ter kaj pregriznili
po takem potovanju?“ se je obrnil Polž do ženske.

„Jaz ne bom jedla“, je odvrnila ona, „toda
oče bi nemara pil nekoliko mleka.“

Kako se v Istri vrše volitve!

Interpelacija poslanca Spinčića in tovarišev do
njegove ekscelence gospoda ministerskega pred-
sednika grafa Thuna, kakor voditelja ministerstva
za notranje stvari, v seji zbornice poslancev dne
24. marca 1898.

V poletju minolega leta so se obnovile ob-
činske volitve v Opatlju, okraja poreškega v Istri.
V zmislu §. 33 alineja 1. volilnega reda občinskega za
Istre sklicali so se člani novoizvoljenega občinskega
zastopstva za dan 30. avgusta 1897. na zborova-
nje, da si izvolijo občinskega načelnika. Ker tre-
tjina členov ni prišla na zborovanje, in vsled tega
ni bilo navzočih toliko členov, kolikor jih predpi-
suje §. 37, sklicati se je moralo v 14 dneh novo
zborovanje. Isto se je tudi res sklicalo, toda izo-
stali so zopet isti člani kakor prvokrat, in volitev
občinskega načelnika se zopet ni mogla vršiti. V
tem slučaju bi se bila morala naložiti denarna
globa dotičnim členom in proglasiti bi se bilo mo-
ralo, da so zgubili svoj mandat (§. 33, alineja 2.
in 3.) O tretjem sklicanju zborovanja bi morali
stopiti na njih mesto oni, ki so v dotičnem volil-
nem razredu dobili največ glasov za odborniki
(§. 33, alineja 4. in §. 29.). V slučaju, da bi tretje
zborovanje ostalo brezuspešno, morala bi, po §. 33,
alineja 4, deželna oblast razpustiti novoizvoljeni
občinski odbor in odrediti nove volitve na podlagi
zadnjih volilnih listin, ne da bi se zopet izločile
iste in da bi bili dopustni uteki, in sicer v dobi
14 dnij.

Kedaj da se je odredilo razpuščenje in kedaj
se se naložile volitve, to ni znano podpisanim.
Znane pa jim je, da so se vršile nove volitve na
podlagi starih volilnih listin — ne da bi se bile
iste izločile zopet in ne da bi bili dovoljeni uteki
— še le v dneh od 15. do 18. marca 1898., torej
6½ mesecev po prvem sklicanju občinskega
zastopstva za volitev občinskega načelnika.

V tem vidijo podpisani kršenje zakona, radi
katerega samega že bi se morale proglasiti neve-

„Zdirjaj Andrejček po mleka“, je rekel Polž.

„Ne zamerita“, se je oglašila Polževa, „toda
vi, Nemci, nemara nimate lastne domovine, da
prihajate semkaj k nam?“

„Tu je naša domovina“, je odvrnila ženska.

„Jaz sem se rodila tu za Vislo.“

Človek, sedeči na vozičku, je nevoljno mah-
nil z roke ter jel govoriti s pritrzanim glasom:

„Mi Nemci imamo svojo domovino, celó večjo
od vaše, toda tam je slabo. Ljudij je mnogo, zem-
lje malo, a zaslužka skoro nič. Poleg tega moramo
še plačevati velike davke; služba v vojakih je
težavna in še razne kazni naklajaje človeku.“

Na te je zakašljaj, nekoliko prenehal ter na-
daljeval:

„Vsakdo si želi, da bi se mu dobro godilo
na svetu, ter hoče tako živeti, kakor mu je všeč,
ne pa take, kakor mu ukazujejo drugi. V naši
domovini je slabo, torej prihajamo semkaj.“

Andrejček je prinesel mleka ter ga dal žen-
ski, katera je napojila očeta.

„Bog vam povrni!“ je vzdihnil bolnik. „To
so dobri ljudje.“

„Same, da bi le vi nam ne učinili nič žalega“,
se je oglašila Polževa poluglasno.

(Pride še.)

ljavnimi volitve, ki so se vršile dne 15., 16., 17. in 18. marca 1898., kajti določila §. 23. ni smeti ni po besedilu ni po zmislu tolmачiti tako, da tudi nad pol leta po prvem sklicanju občinskega odbora za volitev občinskega načelnika, in po kakih 9 mesecih po vršenju volitev v občinski zastop, je smeti razpustiti ta občinski zastop radi nemožnosti konstituiranja, ter odrediti nove volitve na podlagi starih volilnih list, ne da bi se razložile iste in da ne bi bile dovoljene reklamacije proti istim. V šestih, oziroma devetih mesecih se more dogoditi velikih sprememb glede na opravičenje do volitve.

Vrhu tega so bile volilne liste, na podlagi katerih se je volilo, tudi sicer jako pomanjkljive, kakor je to razvidno iz svojeodobnih brezuspešnih reklamacij Josipa Knava, Antona Matijasiča in tovarišev, ter Andreja Zanka in tovarišev. V teh volilnih listah je mnogo mrtvih mesto živečih in davke plačujočih občanov, ki so upisani kakor taki v davčnih registrih; potem mnogo nepopolnih, pomanjkljivih in ponarejenih firm; takih, ki ne plačujejo nikakega davka, in takih, ki niti ne eksistirajo. Temu nasprotno pa pogrešamo v teh listah mnogo občanov ali firm, katerim pristoji volilna pravica. Nekoliko volilcev je vpisanih v ta namesto v oni volilni razred.

Na volitvah samih, ki so se vršile dne 15., 16., 17. in 18. marca, se je primerilo mnogo nepravilnosti in nezakonitosti; take so se prvi, drugi in tretji dan volitve pretrgale za jedno in pol ure, dočim je bilo določeno v naznanilu volitve, v zmislu §. 18, da se bode volilo v urah od 9. do 1.; v protislovju s §. 23. so člani komisije volili za drugimi volili; drugega dne tretjega volilnega razreda niso dopustili k volitvi onih, ki so bili poklicani za prvi dan; k volitvi niso dopustili tudi onih, ki ali niso dobili povabila, da si so vpisani v volilne liste in da si so nekateri njih zaprosili za iste, ali pa so povabilo bodisi zgubili, bodisi pozabili, bodisi da jim je bilo isto odvzeto; k volitvi so se dopuščali tudi taki, ki se bili obsojeni radi tatvine.

Na podlagi teh pojasnil in z ozirom na to, da pomanjkljive in falzifikovane volilne liste v mnogih občinah Istre dajejo povoda za vznemirjenje, da so volilne liste deloma zato pomanjkljive in neresnične, ker niso v redu zemljiška knjiga in glavne davčne knjige, ali ker so dotične oblasti izdale pomanjkljive in pomotene izkaze, dovoljujejo si podpisani staviti nastopno vprašanje do gospoda ministerskega predsednika kakor voditelja ministerstva za notranje stvari:

1. Je-li njegova ekscelencija pri volji, obvestiti se o volilnem postopanju v občini oprtaljski in odrediti potrebno, da se te volitve spravijo v soglasje z zakonom in da se bodo občinske volitve po Istri sploh vršile po pravu in zakonu v vseh slučajih?

2. Ali je njegova ekscelencija pri volji, odrediti potrebno, da se spravijo v red zemljiške knjige in glavne davčne knjige na dotičnih oblastih v Istri, ter da bodo te oblasti izdajale popolna in prava imena davkoplačevalcev za sestavljanje volilnih list?

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 31. marca 1898.

Državni zbor. Nemški bratje, ki so prisegli neporušno, železno vzajemnost v tem „svetem“ boju za „pravice“ naroda nemškega, dokler ne bode odpravljeno vse, kar bi moglo žaliti razpaljeno nemško catstvo, dokler ne bode priznано slovesno, da so le Nemci narod gospodov v Avstriji in dekle se ne dajo Slovani definitivno in za vse večne čase upreči v jarm nemškega nadvladja: ti nemški bratje, ki so se pripravljali na grozno maščevanje: ti Nemci so v včerajnji seji zbornice poslancev take veselo obmetovali z blatom jeden drugega, da so slednjič izšli vsi iz beja prav pošteno — umezani. In žnjimi vred je umazana tudi stvar, kateri na ljubo so prisegali večno, neporušno zločnost. Kolikor ima psovč slovar nemške kulture, toliko jih je frčalo včeraj od jedne nemške skupine do druge. V ljutem boju se bili: nemška ljudska stranka, nemški naprednjaki, krščanski socialisti in Schönerejanci. In o tem se pozabili celo „zločinca“ Badenija, tako pridno so prali svoje medsebojne umazavo perile.

Schönerer je očital drugim nemškim skupinam, da so se takorekoč prodale baronu Gautschu in da so se obvezale, da ne podpisajo nobenega predloga za obtožbo ministrov radi Gautschevih jezikovnih naredeb, da so tako izdale svoje rojake v težkem sedanjem beja. Kakor se vidi, je vitez Schönerer ostal zvest svoji grožnji, brzojavljeno iz Bodenbacha: prvemu strelni je sledila včeraj cela kanonada in projektili Schönerejevski so leteli v proslavljeno nemško gemeinbürgschaft. Čim pa se je Schönerer toli odločno prijel ofenzive, tudi napadeni niso mogli drugače, nego da so se jeli braniti istotako odločno. In priznati se mora, da je bil tudi odpor bolj odločen, nego bi bili pričakovali. Poslanci Gress, Kaiser, Steinwender, Lueger, Funke, Schücker so očitali Schönereju in Wolfu zaporedoma: da ne govorita resnice, da lažeta, da bočeta le hujskati; da rušita zločnost, da obrekujeta itd. itd. Duleis in fundo: kakor zabela vsemu je prišel spopad med Wolfom in Luegerjem, kateremu poslednjemu je očital Wolf, da se je obvezal, ko je postal župan, da bode pobijal nemške nacionalce. Lueger pa ga je zavrnil, da on je Nemec, a tudi dober Avstrijec, da se bode kakor župan glavnega mesta Avstrije postavil po robu onima dvema možema (Wolf-Schönerer), ki sta nevarna domovini. Wolf naj gleda, da ne pride na verige — Schönerer je v tem poplačal Luegerja s tem, da mu je zaklical: kanakla!

In tako so frčale po zraku še razne druge alične cvetke; a slovanski poslanci so si mogli misliti, opazujoči te pojave nemške „Gemeinbürgschaft“: mi „manje vredni“ smo vendar — več vredni.

A značilno za zdivjanost in brezvestnost teh junakov pa je dejstvo, da so provocirali take skandale, ko ne bi bil tega pričakoval nikdo, kdor ima kaj usmiljenja in sočutja v sebi, v trenutku, ko bi bili morali razpravljati o — lačnih. Na dnevnem redu je bila namreč razprava o nujnih predlogih za pomoč prebivalstvu, ki trpi bodo vsled lanskim katastrof. — Še le, ko so se pošteno napevali med seboj nemški bratje, mogli so se vsi ti predlogi izročiti proračunskemu odskru.

Posl. Spinčić je interpeliral radi poitalijančevanja v Istri, ki je političnim oblastim v tej pokrajini postalo zistem; posl. Laginja in tovariši so interpelevali radi postopanja in zlorab od strani Čožotov na lovu rib; posl. Biankini pa o draginji v Dalmaciji.

Iz Slovanske krščansko-narodne zveze. Namesto dra Ferjandiča, ki je postal podpredsednik zbornice, je zveza imenovala v parlamentarno komisijo desnice posl. Rjo biča. „Divjak“ dvorni svetnik Šuklje misli zopet vstopiti v zvezo.

Sprememba na namestništvu v Galiciji. Namestnik v Galiciji knez Saugusko je odstopil, baje zato, ker je v svaštvu z ministerskim predsednikom grofom Thunom. Njegovim naslednikom je imenovan posl. grof Pininski.

Vojvoda Fran Ferdinand d'Este dobi v kratkem lastnorečno posebistilo od Njeg. Veličanstva Frana Josipa, da ga sme zastopati v določenih prilikah. Tako se govori v vladnih krogih.

Regulacija plač državnim uradnikom. Peticija, katero se predložile delegacije društev državnih uradnikov na Dunaju in v drugih deželah ministerskemu predsedniku Thunu in finančnemu ministru Kaizlu, je dosegla poveljen uspeh. Fin. minister Kaizl je namreč obljubil, da se bode obširneje bavil se stvarjo v finančnem ekspozitu.

Dopolnilne občinske volitve na Dunaju. Včeraj je volil prvi razred v vseh okrajih dunajskih in je bilo izvoljenih 29 nemških naprednjakov in 17 krščanskih socialistov.

40—50 milijonov nameruje baje zahtevati naša vlada za polnjenje vojne mornarice. Ta kredit naj bi se dovoljeval v obrokih.

Spor med Španjsko in Kubo. Bolj nego vlada Združenih držav je bojovito javno menenje, ki je zelo sevravno Španjski. To kažejo tudi resolucije, predložene hiši reprezentantov in senatu. Vendar pa vlada menenje, da zmaga predsednik Mac Kinley se svojo pomirljivo politiko, ker soglašajo njim vsi člani vlade.

Rusija na Vztoku. Selborne, angleški državni podtajnik v stvareh za kolonije, je govoril dne 29. t. m. v klubu liberalne zveze. Rekel je,

da to je gotova stvar, da ne bode mogla nobena sila zabraniti Rusiji, da bi si ne prisvojila Mandžurije (dežele na severovzhodni strani Kitaja v obsegu 950.000 □ kilom.) Vsako kršenje pravice Anglije v Kitaju bode morala smatrati le-takakor „casus belli“. Do sedaj da Anglija ni še nič oškodovana.

Različne vesti.

Upornost, kjer bi je človek ne pričakoval! V kolikor smo se poučili pozneje, je torej vendar res, da je kakih 80 duhovnikov podpisalo ono zloglasno spomenico do škofa, katero je narekovala zgolj nekrščanska mržnja proti Slovanom in upornost proti škofu. Tako početje bi bilo grdo, ako bi tudi prihajalo od samih italijanskih duhovnikov. Tako smo tudi menili mi s prvega in zato smo tudi dvomili na tolikem številu podpisanih, kakor je je navel „Piccolo“. — Ali kakor rečeno: sedaj vemo, kako je naraslo to število — podpisavali so tudi nekateri duhovniki slovanske krvi! To pa je že škandal! Ali škandal je prispel na svoj vrhunec s tem, da niso podpisovali le izvestni duhovniki Slovani, ki žive na tržaskih tleh in se jim častita duhovenska halja trese pred pozidovljenim magistratom, ampak tudi taki, ki žive na trdih slovenskih tleh, med kompaktnim slovenskim prebivalstvom, katerih bi sedanja borba med občinskim zastopom tržaskim in škofom smela brigati le v toliko, da bi se kakor jeden mož oglasili svojemu škofu v moralno zaslimbo! Neverjetno ali resnično: gori na našem slovenskem Krasu se je par kapelanov pridružio onemu grdemu protestu proti namišljenemu poslovenjevanju tržaskih cerkva, torej duhovnikom, ki v svojem glasilu brez vsacega ozira ščuvajo laške vernike, naj gredo tožit svojega škofa! Tako pohujšanje dajejo nekateri laški duhovniki, in tako pohujšanje podpirajo nekateri kapelanje na slovenskih tleh! Kako ime pristojna takemu početju, o tem prepuščamo sodbo vsem onim duhovnikom, ki niso še pozabili na svoje dolžnosti do višega pastirja in do ugleda svojega stanu!

Za italijansko propagando — In ker je za tako propagando treba pridnega čitanja v „Piccolo“ — torej tudi za čitanje tega židovskega glasila trebajo veliko časa izvestni gospodje kapelanje in reformatorji tržaskih cerkva v zmislu in po želji laškega radikalizma. Tako je lahko umeti, zakaj jih treha pri sv. Jakobu toliko, da kar napotje delajo jeden drugemu. Pa v Rojauu?! Za časa pokojnega župnika Thalerja je zadostoval jeden sam kapelan in je bilo postreženo ljudem v vsem pogledu. A gospod Thaler je bil star, in hudo bolan! Sedaj pa imajo tam malo nad tridesetletnega župnika, ki bi lahko opravljal dela za štiri Thalerje in vendar morata biti sedaj tam dva kapelana. Tega, kar je mogel opravljal star bolan župnik z jednim kapelanom, ne more opravljal sedaj mlad, sberit in bejevit župnik z dvema kapelanoma. Seveda je gosp. Thaler mislil na cerkev in svoj poklic, drugi pa mislijo dandane, v prvi vrsti na ono, na kar mislijo na — magistratu! Zato trebajo mladi gospodje reformatorji mnogo časa za — italijanizacijo!

In še taje! Iz povsem zanesljivega vira smo izvedeli, da za zakristijo pri sv. Jakobu se kupuje vsaki dan po 5 eksemplarov „Piccola“, ki se hlastno in slastno čita takoj na licu mesta, na svetem kraju Res daleč sme prišli, ko katoliški duhovnik, komaj da je dovršil sveto opravilo, jemlje v roke najnemoralnejši židovski list! In to v župni cerkvi, v kateri prihajajo mileščine skoro izključno od slovenskih vernikov. Tudi to smo izvedeli od povsem zanesljive strani, da priznavajo cerkovniki sami v omenjeni cerkvi, da bi bile slabe, ako bi se bilo slovenskih vernikov, kajti celo italijanske pevce plačuje g. župnik iz miloščin, prihajajočih med službo božjo, določeno za Slovence!

Čemu treba torej slovenskih konferenc pri sv. Jakobu?!

Maščevaje pravice. Suhoparni vladni „Osservatore“ je včasih vendar interesanten. Med tistimi suhimis službenimi objavami in med tistimi ledenimi edikti in oznanili o eksekutivnih dražbah, ki govore svoj grozni govor o naraščanju ubožstva in množanju števila nemaničev in proletarijata — smo zasledili včeraj oglaš, ki nas je spomnil človeka,

ki ima na svoji vesti mnogo človeškega gorja, ki je provzročil v svoji divji strasti boj in dogodkov, katerim je padla kakor žetov mnogokatera kmečka ekzistenca po Istri in valed katerih so se oči solzile in so solze še danes velikemu številu nesrečnih rodbin, nedolžnih žen in otročičev.

Oni oglas se tiče moša, ki sedi za dobro zaprtimi vratmi na okrožnem sodišču v Rovinju, onega Martinolicha, ki je na uprav razbojniški način divjal proti Hrvatom in Slovincem, ki je, bolj nego kdor koli drugi pripomogel do tega, da so v italijanskem taboru tako grozno poživili čustva, in ki je s svojimi agitacijami v voloskem okraju provzročal neizmernega pehujšanja in greha! Srd njegov proti vsemu, kar nosi hrvatsko ime, ni imel mej, je bil neugasen, je bil grozen. Ničesar na svetu ni čutil bolj, nego ljudstvo hrvatsko, svoje lastno kri, in njega jezik!

In sedaj je okrožno sodišče otvorilo konkurz na vse imetje tega italijanskega agitatorja. Včerajšnji „Osservatore“ prinaša dotično objavo. In kakor da se je hotela večna pravica maščevati nad njim, ki je bil zadal nešteti ran, prišlo je tako, da je dotična uradna objava okrožnega sodišča sestavljena prav v tistem jeziku, katerega je Martinolich čutil istim strašnim ognjem, kakoršnega je zmožna le duša narodnega odpadnika! Oglas, s katerim se odvarja konkurz na premoženje zaprtega Martinolicha iz Pulja, je izdalo sodišče — v hrvatskem jeziku!!

Tako se je maščevala pravica nad človekom, katerega pogubno javno delovanje se bliža sedaj zadnjemu in — nađejamo se — zaključnemu dejanju — pravični sodbi.

Slovanska čitalnica v Trstu vabi na koncert, ki ga priredi dne 2 aprila 1898 v društvenih prostorih (ulica S. Francesco št. 2) na korist družbe sv. Cirila in Metoda. Vspored: J. Adamič: „Slovenske narodne pesmi“, udarja ženski tamburaški zbor. 2. A. Fumagalli: „La Pendule“, koncertna Polka-Mazurka za klavir, svira g. c. Lina Šorlijeva. 3. Mil. pl. Farkaš: „Domovini i ljubi“, brač solo s spremljevanjem klavira, izvršujeta gospici Bogomila Valenčičeva in Lina Šorlijeva. 4. Hajdrih: „Prva ljubezen“, moški četverospav. 5. G. V. Brož: „Trsatski zvonovi“, koncertna fantazija za brač solo s spremljevanjem klavira, izvršujeta gospici Bogomila Valenčičeva in Lina Šorlijeva. 6. Mil. pl. Farkaš: Izvadak iz opere „Nikola Šubić Zrinski“ udarja ženski tamburaški zbor. Začetek ob 8½ uri zvečer. Vstopnina 1 krono za osebo. Slovanski gostje dobro dosli!

ODBOR.

Na oni članek v „Seri“, v katerem je hotel dokazati ta list, da je strah pred irredento povsem prazen in da ni nikakega razloga, da bi se potiskali Italijani Hrvatom in Slovincem na ljubo, vsklika splitsko „Jedinstvo“: „Mi res ne vemo, česa bi si še želeli ta gospoda? Morda bi hoteli, da nas grof Thun kar s polki vojakov da podaviti v morju, kakor Murat jančarje!“

Sedaj pa!? Ko sem prečital poročilo o zadnjem obnem zboru naših pekovskih delavcev, sem si mislil, da sedaj gotovo uvedejo slovenski jezik v svojo zadrugo, kajti v odbor so izvoljeni sami Slovenci! Sedaj ne bode več izgovora, sem si mislil, saj se nahajajo v odboru celo nekateri za narod vneti možaki. Žalostno je dejstvo, da se ni na zadnjem obnem zboru čulo niti besedice v onem jeziku, ki je materini jezik 99% tržaških pekov!! Saj se niste zbal onega gospoda z brado?! To bi bilo uprav žalostno. Zaključujem, ker hočem počakati vaša — dejanja. Čim potreba nanese tako, pa se snidemo zopet. S. m.

Zahvala. O priliki veselice, ki jo je priredilo učitelstvo slovenske dekliške šole družbe sv. Cirila in Metoda v prostorih „Slovanske čitalnice“, dne 27. t. m., darovali so: Častiti g. Jaklič, voj. kurat, 2 gld., Pirevic Agneza 20 nč., Gorup Ana 10 nč., Remec Katarina 55 nč., N. N. 5 nč., č. g. Legat 1 gld. 50 nč., č. g. Flego 1 gld., č. g. prof. Mandić 70 nč., Ružička Ant. 1 gld., g. dr. Cakon 50 nč., Brezovec Ivan 20 nč., Saksida Josip 30 nč., Prelog Ivan 50 nč., Princ Fran 70 nč., nadlajst. Čanek 70 nč., lajst. Rain 20 nč., Iv. D. 20 nč., Čenčur 20 nč., K. šir. Franciška 20 nč., N. N. 20 nč., Bezeg Ant. 20 nč., g. Ivan Marija Vatrovac, dežel. poslanec 2 gld., č. g. Silla

Fran 70 nč., Stepančič Gracijan 1 gld., Juretič Antonija 40 nč., Paternost 20 nč., Luka Saražin 1 gld. Vsem p. n. darovateljem naj Bog stotere povrne.

Tu budi povedano, da je tudi ta veselica naših otročičev vspela najslajnejše in da se občinstvo — katerega se je kar trla vsa dvorana — kar ni moglo načuditi divnim, do srca segajočim predukcijam. Vso čast zasluži res naše učiteljsko osebje!

Zahvala. „Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico“ izreka tem potom svojo najtoplejšo zahvalo prečastitemu gospodu profesorju Kristanu v Kepru, kateri jej je podaril iz svoje trdnice 500 blif „monticiele“ v porabo za družbine namene. Vrlemu prijatelju domačega gospodarstva še jedenkrat iskrene zahvalo!

Ljubljana-Pulj. „Slovenec“ piše: „Kranjskega deželnega glavarja namestnik pl. Lichtenberg je energičen mež. Nedavno se je spozabila galerija v deželni zbornici, da je glasno dajala priznanja besedam poslanca gospoda kanonika Kalana, takoj jej je zagrozil z izpraznenjem, ako da še od sebe „die geringste Aeusserung“ soglašanja z večino zbornice. Ne samo, da smo menili, da se ne nahajamo v slovenskem, marveč kje v kakem pruskem deželnem zboru, spomnili smo se tudi h kratu glasovite — puljske galerije. Ako bi predsedoval n. pr. baron Lichtenberg jedenkrat puljski zbornici, bilo bi interesantno videti, da-li bi bila tamešnja galerija tudi tako poslušna, kakor je ljubljanska, in ako bi ne bila, kako bi se in v čem bi se potem razlikoval baron Lichtenberg od — dra. Campitellija. Je pač razloček med galerijami, je pač razloček med — večinami in — manjšinami, je pač razloček med predsedniki in je pač razloček med — Ljubljano in Puljem!“

Prav ima „Slovenec“: veliko, gorostasen je razloček med Istro in Kranjsko, med Ljubljano in Puljem in ta razlika je posledica razlike med nami in Italijani, med slovensko in italijansko pravjo, med pravicoljubjem in nasiljem!

Po takih nečuvnih škandalih, ki jih je uprizorjela galerija v Pulju, po tolikem zasramovanju parlamentarne institucije in svobode, bi se predsednik vsakega drugega parlamenta na svetu — sramoval in bi izrekal svoje obžalovanje na takih dogodkih. In če že ne bi storil tega, bi vsaj molčal in pokrival sramoto zbora, kateremu predseduje. A kaj je storil gospod Campitelli v svojem zaključnem govoru? Na lahko umljiv način je še opravičeval škandale in ni videl madežev, ki so jih ti škandali nadeli dež. zboru istrakemu!! Da, segel je še dalje: povdarjal je celo, da je potrebna taka galerija, ki daje izraza svojim čutilom!

Ali ni da bi se človek prijel za glavo in bi strmel in strmel na tem, da je tudi — takih predsednikov zakonodajnih zastopom! Tu gospodje Lahi postajajo res psihološka uganjka. Kdo bi mogel vedeti, kje se tu nehuje cinizem in nasilje in kje pričenjajo znaki popolno pokvarjenega ukusa, ki ne ve razlikovati, kaj je prav in kaj ni prav, ter popolnega pomanjkanje pravnega čuta, ki istotako ne ve razlikovati, kaj je prav in kaj ni prav?! Ne, ne, gospod Campitelli: taka galerija, kakoršna je bila letos v Pulju in vsikdar v Poreču, ne le da ni nikaka potreba, ampak je najhuja kalamiteta parlamentarnega življenja. V interesu svobode v razpravi so vsi predsedniki vseh drugih parlamentov sveta tega menjenja, da galerija ima poslušati mirno in da nima izražati svojih čutil na noben način — najmanj pa na tak, ki je podoben terorizovanju parlamenta kakor jajce jajcu!! Tak terorizem je izvrševala galerija v Pulju pod Vašim vodstvom, prejasni gospod Campitelli! Zato ste pa Vi in z Vami vsa večina moralno odgovorni za vse one grde degedke, radi katerih se Pulj toli odurno odlikuje od — Ljubljane!!

Rak rana na naši okolič. Pišeje nam: Pred dobrim mesecem sem bil pri nekem našim narodnem trgovcu z manifakturo. Tu sem imel priliko videti, kako naše okoličanke kupujejo razno perilo. One (seveda tu je govor o bolj revnih) si zaznamujejo blago in pote — plačujejo tolike na teden, dokler ni poravnani račun. In potem še le jemljejo blago in je nesejo na dom. To je lepo in dobre osebito pri takih trgovcih, ki so, kakor naši — pošteni. Drugačen pa je slučaj, ki ga povem sedaj. V kavarni ob starem ribjem trgu se nahaja telpa laških babur, katere imajo svoje mreže razpete

po vsej okolici. Največ pa pri Sv. M. M. gornji in spodnji. V omenjeno kavarano zahajajo naše revne okoličanke in tam se pogajajo z babami, kaj in kolike hočejo kupiti!! Ako kupi do 10 gl. vrednosti, mora dati krvopivni posredovalki 1 gl. provizije. A sedaj treba računati, po kaki ceni morajo plačevati trgovcem in zaveznikom teh bab morda že gnjilo blage!! Ako okoličanka plača goldinar, je več nego gotovo, da mora tudi trgovec dati najmanj goldinar provizije krvopivni posredovalki! Jaz sem se na tanko prepričal o stvari in vem, da moje pisanje ne odvrne naših nesposmetnih ženic od te uprav židovske barantije. Nađejam se pa, da kateri drugi faktor poseže vmes in da prepreči to edersko posredovanje. Prigovarjale se mi bode, da pretiravam, toda tu ni nikakega pretiravanja, ker stvari stoje baš tako, ako ne še slabše, nego sem jih opisal. Namen moj je, da bi vplival na zavedne okoličane, katerim je gotovo poznana ta stvar, naj oni odvračajo ubogo naše ljudstvo od takih — pijavk. Ob enem želim, da bi se — ako mogoče — tudi slav. policijska oblast malce pobrigala za to. Vohun.

Skrajna brezobzirnost. V „Slovenskem listu“ čitamo, da je železniška postaja Velika Loka na Dolenjskem, ki stoji torej na čisto slovenskih tleh in ima posla samo slovenskim ljudstvom, dobila voditelja, ki ne ume niti besede slovenski. To je že skrajna brezobzirnost od strani c. kr. ravnateljstva v Beljaku ne le v narodnem pogledu, ampak tudi glede na materialne koristi ljudstva, oziroma na uspešno poslovanje in vršenje prometa ljudstvu na korist. Take stvari se dogajajo v časih, ko se razlega krik na vseh koncih in krajih o groznih krivicah, ki se dogajajo Nemcem od strani Slovanov in vlade, o nevarnosti, ki baje preti nemški narodnosti! V resnici pa smo le mi Slovani tisti siromaki, katerim ne privedčajo niti javnih organov, katerimi bi mogli govoriti v svojem jeziku.

Tretji glasbeni večer „Dolenjskega pevskega društva“ in „lasbene Matice“ v Novem mestu bode v soboto dne 2. aprila 1898 v Čitalnični dvorani. Program je zelo zanimiv in raznovrsten.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 25. februarja do 15. marca: V edlični slovenski družbi po gospej Lini dr. Guštinovi v Kočevju nabranih 10 gld. — Po g. J. Kovačiču, knjigovodju „Posojilnega društva“ pri Sv. Trojici v Sl. G. iz nabiralnika 1 gld. 35 nč. — Po gld. Franju Šmidovi iz društvenega nabiralnika na Gašpetu pri Kranju 5 gld. 50 nč. — Č. g. J. Dolžan, župnik na Trsteniku 2 gld. — Rajhenburški Harambaša nabral na godovanju pobratima Matije na Vidmu 2 gld. 82 nč. — Č. g. Iv. Terpin, beneficijar v Šmartinu pri Litiji iz nabiralnika 1 gld. 50 nč. — Dražgoški Mohorjani 1 gld. 50 nč. — Iz nabiralnika Močilačkove gostilne na Raki po g. T. Varlu 2 gld. 44 nč. — Slavna posojilnica v Radovljici 20 gld. — Slavna posojilnica v Št. Jernju 10 gld. — Ženska podružnica v Kobariču po g. Karolini Grnatar 31 gld. 40 nč. — Po g. Iv. Novaku, trgovcu na Dolih pri Litiji 12 gld. 50 nč. — Mohorjani v Ptuj 3 gld. po č. g. vikarja F. Šalamonu. — Ženska podružnica v Trstu dohodek od veselice 150 gld. in letnine 54 gld. — Č. g. Avg. Škečir, kurat v dež. bolnici v Gradcu za meseca marec in april 10 gld. — Zbrana družba pri gosp. postojinskem županu Vičiču pod naslovom: „Bog živi godovnika in njega čestite čbitelj!“ 10 gld. — Profesor 20 nč. — Slavna posojilnica v Mariboru 100 gld. — Slavna posojilnica v Vitanju 100 gld. pokroviteljnine in 10 gld. za velikovsko šolo. — Bog živi vse blage dobrotnike!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Nagla smrt. 79letni Jakob Čuk, prodajalec sira na lesnem trgu, je ležal v postelji že nekaj dni. Včeraj jutraj se mu je pa nenkrat stanje shujšalo. Ravno ko je došel zdravnik z zdravniške postaje, je bolnik umrl naglo.

Dandanes ni dobro, skazovati dobrote. To se sliši skoro vsaki dan, kar je tudi opravičeno dostikrat. Tu en slučaj. Josip Košuta iz Sv. Križa je dolgoval neki znesek Mihi Žerjalu od ravnotam. Predsinoči je ta tirjal Košuto radi plačila. Kaj je storil na to dolžnik? Mesto da bi mu bil plačal, ali ga vsaj prosil potrpljenja, ga je še dobro

naklestit in sicer tako, da je moral starček v bolnišnico.

Radovednost otrok. 12letni Ljudevit Jurjevič iz sv. M. Magd. spodnje št. 40 je našel na poti polovico kroglice. Šinila mu je misel v glavo, kaj bi se zgodilo, če bi on del to polovico kroglice na tir železnice. In res je storil tako. Na progi med sv. Jožefom in sv. Sabe je kmalu pridrhal mimo železnični voziček, na katerem je sedelo pet delavcev. Malo da ni voziček skočil s tira in ni čuda, da so se delavci prestrašili zelo, ko jih je nenavadno tako pretreslo. Dečko, videči to, je bežal, kolikor je mogel. Policija ga je dobila kmalu. Izpovedal je vse ter je rekel, da je naredil to iz radovednosti, kaj se spodi, ko pride voziček mimo.

Zblaznel je včeraj zjutraj v židovski sinagogi neki Rafael Vitali s Krfa. Nesrečnež se je vol povsem mirno, samo denar je trosil brezpotrebno. Obdolževal je nekega postreščka v hotelu, da mu je ukradel 50 gl. — Sploh je govoril in trdil jako čudne stvari. Opazovalca Trevesu se je posrečilo odvzeti blaznega na lepem v norišnico.

Sreča v nesreči. Iz Goč pri Vipavi nam pišejo: V petek zjutraj se je primerila tu nezgoda, ki bi se bila lahko zaključila jako žalostno. Ali vsa nesreča je minula srečno. Neka deklica je šla na vodnjak po vodo. Ko je vlekla vodo iz vodnjaka, padle jej je vreteno v vodnjak. Dekla je hotela vjeti vreteno, a v tem, ko se je pripogibala naglo, ji je noga spodrsnila, zbok česar je zgubila ravnotežje in prekopicnila se je preko glave v — vodnjak. Vodnjak je globok kakih 8 metrov, a vede je bilo v njem kaka dva metra. Na srečo je veda toliko ublažila padec, da se dekla ni poškodovala prav čisto nič. Prijela se je za zid in jela klicati na pomoč. Hlapec jo je sicer čul takoj, ali menil je, da ga ima za norec. Pač pa je šel gledat pastir. Hitro je zapazil, da ni ne vretena na škafa na vodnjaku. Na njegov klic je prihitel še hlapec. Tule je prinesel brzo lestvico, po kateri so spravili ponesrečeno iz vodnjaka. Revica je bila cele pol ure v vodnjaku. Rekla je, da kake četrt ure bi se bila še mogla držati, več pa ne. Spravili so jo hitro v pesteljo, toda že ob 2. popoldne je ustala zopet — povsem zdrava!

Z izleta v kletko. Mlada družbica, v kateri so bili 15 letni Rudolf Ferjančič, 16 letni Leopold Koučina in 18 letni Jesip Gole, vstopila je včeraj popoldne v ladico Josipa Gandolfo, ki je bila privezana v kanal pred sv. Antonom. Meni nič tebi nič so odvezali ladico in so odvesljali na širno morje. Lastnik ladice je zapazil kmalu, da ni več ladice. Vse popraševanje ni koristilo nič. Vendar ni zgubil nade, da zopet dobi svoje. Čakal je dolgo. Šele ob 8½ uri zvečer je zapazil, da prihaja v kanal neka ladica in ta je bila njegova. Po velikem vžitku ni bilo čuda, da so mladi vesljarji bili povsem zadovoljni. Ali po veselju prihaja navadno žalost. Komaj so privezali ladico na nje mesto in stopili na kopno, že je bilo hop po njih. Prijela sta jih Gandolfo in in eden redar in ni bilo druzega, nego morali so v temnico. Vendar so priznali, da so se zabavali jako dobro.

Tatvine. Andrej Cijak iz Sv. M. Magd. Sp. je pustil včeraj hišna vrata odprta, ko je šel z doma, zato, ker se je v bližini igral njegov sedemletni fantiček. Kmalu na to je čul fantiček v hiši neki ropot. Hitel je pogledat, kaj se je zgodilo. V sobi je našel nepoznanega človeka. Otrok se je sveda ustrašil in je zbežal, da pove to svoji teti. Ta je šla kaj z otrokom na dom in je res našla še zmiraj omenjenega tujca, ki je pregledaval, kaj bi bilo debrega zanj. V tem se je vrnil Andrej Cijak in so prišli še nekateri sosede, ki so neznanega gosta prijeli in ga izročili poklicanemu redarju. Tat se zove Valentin Piher ter je doma iz Jesenic. Bil je odveden v zapor.

Ivanu in Ani Vekjet iz Sv. M. Magd. zgor. je, ki sta oddalivša se, pustila za malo časa svojo hišo odprto, so bile ukradene te-le reči: dve avilnatih robcev vrednih 20 gl., srebrna ura, vredna 8 gl., par uhanov, vrednih 9 gl. in 32 gl. 50 kr. v denarju.

Nekemu Mateju T. iz Cirkvenice sti odnesli dve na vse načine nevarni lahkoživki 30 gl. denarja, katerega je imel zavitega v — robcu.

— Niti posvečeni kraji niso varni pred tatovi. Tako je bilo včeraj v cerkvi zavetišča za otroke v ulici „Istria“ srebrnine vredne

na 80 gl. Policija je zaprla nekaj oseb, in med temi tudi dva dečka, ki so na sams, da so izvršile to tatvino.

Emi Bachrach je bil ukraden na ulici moš njiček, v katerem je imela 4 gl. 45 nč.

650 cigaret sekvestriranih. Včeraj se je podala fin. oblast na parnik „Cleopatra“, ki je došel iz Aleksandrije, da pregleda, je-li ni skritega kaj takega, kar je podvrženo carini. Fin. resp. agent Panos je res zval nekaj takega. Dobil je namreč med perilom nekega mornarja 650 egiptovskih cigaret, katere so bile koj sekvestrirane.

Žensko lepoticje in kralj Menelik. Soproga junškega abesinskega kralja Menelika je opozorila svojega soproga, da se je začela mej abesinskimi ženami in dekleti širiti nečimernost, da Abesinke zapuščajo dosedanje preprosto narodno nošo, ter se lepoticje kakor Evropejke. Menelik je izdal strog ukaz, da se Abesinke ne smejo več udajati nečimernosti, ampak morajo ostati pri obleki svojih babic. Za kazen za dosedanje lepoticenje pa je odredil Menelik vsaka dva meseca spokoren dan.

Najnovejše vesti.

Dunaj 31. (Zbornica poslancev.) Finančni minister dr. Kaizl je zopet predložil proračun za 1898, katerega je bil že predložil bivši finančni minister v mesecu oktobru 1897.

Madrid 31. Vest, da je kraljica-regentinja, na predlog vlade, podpisala nov kredit od strani banke Španske, ni resnična.

Washington 30. Hiša reprezentantov je pritrdila 179 glasovi, proti 139 odločitvi predsednika, da je nedopusten predlog Baileya, po katerem naj bi se Kuba proglasila neodvisno in naj bi se napovedal vojna Španski.

Trgovinske brzojavke in vasa.

Indijanska. Pšenica za sept. 9.06—9.08 Pšenica za spomlad 1898 12.54 do 12.56 Oves za spomlad 6.61—6.63 Rž za spomlad 8.62. 8.64 Koruza za maj-juni 15.98. 5.23 5.25 Pšenica: penudba in povpraševanje slabo. Prodaja 10.000 meterskih stetov. Vreme: oblačno.
Latvia. Sava Santos good average za mare 34.75 za juli 35.25 frankov za 50 kgr.
Hamburg. Santos good average za mesec mare — za maj 28.50 za september 29.50 za december 30.

Dnevni listi bozja 31. marca 1898.

	danes	včeraj
Dnevni list v papirju	102.25	102.10
„ „ v srobru	102.05	101.95
Avtorijska renta v zlatu	122.85	122.50
„ „ v kronah	102.16	102.15
Kreditne škejle	364.85	364.75
London 10 let.	120.45	120.45
Napoleoni	9.58	9.53
20 mark	11.74	11.75
100 Mark	45.—	44.95

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andrej.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
4.50 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRITNE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe. Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokovnikov v vsakem obsežu, brošur, plakatev cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom naslovnih listov jedlinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldo-Conti, Fature Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalev Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomolnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledice iz cinka za kopiranje itd. Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5

Krojaška obrt

Podpisani sporočam slavnemu občinstvu, da izdelujem moške obleke po najnovejem kroju za vsaki stan in po želji. Dela se izvršujejo hitro in točno. Priporočam se torej za obilno naročbo.

Odličnim spoštovanjem.

Gregor Kos,
krojaški master v Podmencu.

Svojik svojim!

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

Gostilno „All' Appuntamento“

v ulici Geppa št. 10.

Točim izvrstna vina: dalmatinsko in naravno istrsko, črno, kakor tudi belo in vedno frišno pivo.

Skrbel bodem tudi, da vstrežem gostom z okusnimi jedili.

Priporočam se za obilen obisk

udani
Jakob Purkart

Aite & Zadnik

Trst, via Nuova, vogel via S. Lazzaro 8.

Trgovina tkanin in mode.

Velika zaloga moških in ženskih stof za spomladansko in poletno sezono. Bogat izbor plait, zagrnjal ter vsakovrstnega perila. Zaloga drobnarije za šivilje, krojače in kitničarke.

Veliki izbor perkala in satina v najnovejšem risanju. Sprejemajo se naročila moških oblek in perila po meri.

CENE NIZKE.

Za mnogobrojni obisk se priporočata udana

Aite & Zadnik.

Trst, via Nuova, vogel via S. Lazzaro 8.

Aite & Zadnik

A. Cukerin 350krat slajši od sladkorja, kos po 2 nvč.

B. Cukerin 180krat slajši od sladkorja, kos po 1½ nvč.

C. Cukerin v malih pastilkah, kos po 1 nvč.

razpošilja najmanj 100 kosov proti poštenu povzetju.

Jindřich Dojčech

Nusle-Praga.

Trgovcem velik skonto.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario